

Proces maa jeg hævde, at den høitærede Minister i hele sin Korrespondance har sat Afgørelsen af dette Spørgsmaal i Forbindelse med Vedtagelsen af den ny Lov. Baade overfor Høiesteretssagfører Ulf Hansen, overfor vedkommende Arbeidsmand og overfor Berning har Ministeren stadig sagt: lad os trække det Spørgsmaal ud, indtil vi faar en ny Lov. Nu siger den høitærede Minister ganske vist, at de var interesseret i at faa den hurtigst mulige Afgørelse. Ja, det er rigtigt, men her glemmer den høitærede Minister at gøre opmærksom paa, at det var io to ganske forskellige Domme, der vilde falde, alt eftersom Dommen blev fældet efter den nye Lov eller efter den gamle Lov. Saaledes ser vi paa det, og den høitærede Minister har selvfølgelig ikke Ret til at sige til Manden: Vent, til De kommer ind under den nye Lov, saa bliver De behandlet paa den strænge Maade. Men Ministeren har den Pligt øieblikkelig at give Manden fri Proces.

Jeg antager, at Forholdet er det, at Ministeren er kommet i Tvivl om Sagen og derfor har overvejet den meget grundigt. Men det har ikke noget at sige overfor den Mand; overfor ham er der kun eet at gøre, naar han beder om at faa Sagen for Domstolene, og det er at lade den komme for Domstolene, saa hurtigt det overhovedet kan ske. Jeg maa slutte med at sige, at jeg tror ikke, at Partiformændene vilde have givet deres Samtykke til Fremsættelsen af dette Lovforslag, hvis man samtidig havde sagt til dem: jeg vil gerne have det Lovforslag ført hurtigt igennem, thi Manden derude kæmper for at faa fri Proces, han kæmper for at faa Sagen for Domstolene, men jeg vil helst have dette Lovforslag gennemført, forinden det sker. Hvis Ministeren havde gjort opmærksom paa, hvorledes Sagen laa, vil jeg antage, at man havde sagt, lad os saa først faa den Sag afgjort ved Domstolene, saa kan vi bagefter tage Standpunkt til dette Lovforslag.

Elna Munch: Det har overrasket mig meget, at det ærede Medlem Hr. Rytter har indtaget det Standpunkt i denne Sag, som han nu forfægter. Det ærede Medlem siger i Mindretallets Betænkning, at han vilde have foretrukket, at Straffelovskommissionens forslags §§ 17, 68 og 72, svarende til §§ 18, 71 og 75 i det nu forelagte Straffelovforslag, var blevet gennemført som en midlertidig Lov, for saa vidt Sædelighedsforbrydere angaar, og derefter stiller Mindretallet Forslag om at gennemføre

visse Paragraffer i Straffelovforslaget. Dette har, som sagt, overrasket mig meget, idet jeg for to Aar siden har henledet den daværende Justitsminister Rytters Opmærksomhed paa, at den Mand, hvis Sag vi nu drøfter, en saa udpræget Recidivist, som man overhovedet kan tænke sig, i Aar vilde være paa fri Fod, og jeg henstillede, at Ministeren ved et særskilt Lovforslag søgte Lovhjemmel for, at denne Mand og tilsvarende Forbrydere kunde tilbageholdes i Kriminalasyler eller paa anden Maade, da Straf i disse Tilfælde var haabløs og hensigtsløs. Jeg henstillede, at dette skete, uanset at der i Løbet af nogle Aar vilde komme til at foreligge et nyt Straffelovskompleks. Men dette afviste den daværende Justitsminister, det nuværende ærede Medlem Hr. Rytter, fuldstændigt; man burde ikke tage enkelte Dele af Straffelovforslaget ud af Sammenhængen, da Paragrafferne greb ind i hverandre. Det var paa et Tidspunkt, da Straffelovskommissionens Forslag endnu ikke forelaa, og da det endnu var ganske usikkert, naar Betænkningen kunde komme til at foreligge, og naar det nye Straffelovforslag kunde fremsættes.

Jeg henledede altsaa for to Aar siden den høitærede Justitsminister Rytters Opmærksomhed paa, at vi netop i Aar vilde staa overfor, at en Sædelighedsforbryder, som gentagne Gange havde forset sig, og som Straf ikke havde virket forbedrende paa, vilde blive sat paa fri Fod, og jeg bad Ministeren om i Tide at træffe Forholdsregler overfor dette Tilfælde. Det ærede Medlem Hr. Rytter rørte imidlertid slet ikke paa sig i denne Sag, og jeg synes ikke, han befrier sig for sit Ansvar ved, at han, da Sagen er rejst fra anden Side, griber til netop denne Fremgangsmaade, han selv for to Aar siden fuldkommen fordømte. Jeg savner en Forklaring af, hvorfor det ærede Medlem Hr. Rytter nu mener at kunne skille disse Bestemmelser ud af Straffelovforslaget og løse dette Spørgsmaal særskilt, naar det efter hans Mening ikke lod sig gøre for to Aar siden. Nu har vi Straffelovforslaget paa vort Bord, og nu da vi har det, synes jeg, der er mindre Grund end nogen Sinde til at gennemføre det stykkevis.

Blang: Hvis jeg i min Egenskab af Ikke-Jurist er i Stand til at se dette Forslag klart, er der to Ting, man ønsker fra den høitærede Ministers og Udvalgsflertallets Side. Det ene er Lovhjemmel til at skabe Sikkerhed for Samfundet imod Folk, der tidligere har gjort sig skyldige i forskellige samfundsfarlige Forbrydelser, Sædeligheds-